

«Τι θα γίνει, φίλε μου, με μας;»

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[π. Ανδρέας Αγαθοκλέους](#)

Κορωνοϊός - πανικός - προβληματισμός.

Θα μας πιάσει; Θα ενταθεί; Θα εκκλησιαζόμαστε; Θα κοινωνούμε;

Σε λίγο θα τεθούν άλλα ερωτήματα: Πού είναι ο Θεός; Μας αγαπά; Ενδιαφέρεται; Γιατί σιωπά; Ποικίλα ερωτήματα ανάλογα με τις προτεραιότητες του καθενός κι ανάλογα με την περιρρέουσα ατμόσφαιρα.

Για όσους πιστεύουν τίθεται κι ένα άλλο ερώτημα: «πιστεύω;». Όμως, ποιος μπορεί ν' απαντήσει με βεβαιότητα για τη μέχρι τέλους πίστη του; Ποιος μπορεί να είναι σίγουρος, αν δεν δοκιμαστεί;

Το αν η Θεία Κοινωνία μεταδίδει ή όχι μικρόβια δεν είναι θέμα πίστης, την οποία άλλοι έχουν κι άλλοι όχι, έτσι ώστε οι πρώτοι να μένουν ανεπηρέαστοι και οι άλλοι να την "παθαίνουν". Υπάρχουν απλά κάποιες «αποδείξεις»:

Κανένας λαϊκός και κανένας κληρικός δεν αρρώστησε ένεκα Θείας Κοινωνίας. Αυτό μαρτυρά η παράδοσή μας.

Η εμπειρία όσων κοινωνούν μάς βεβαιώνει ότι δεν παίρνουν συνηθισμένο ψωμί και κρασί, αλλά με τη γεύση του ψωμιού και του κρασιού – ευτυχώς που δεν είναι διαφορετικά – μεταλαμβάνουν «αυτό το τίμιον σώμα και αυτό το τίμιον αίμα του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού». Μπορεί η εμπειρία αυτή τόσων ανθρώπων σε τόσους αιώνες να εξηγηθεί σ' αυτούς που δεν την έχουν;

Πολλοί άρρωστοι, όχι όλοι, μετά τη Θεία Κοινωνία έγιναν καλά και βεβαιώνουν τη σημασία της.

Όλοι όσοι κοινωνούν με αίσθηση αναξιότητας, κι όχι ως αμοιβή για τις καλές τους πράξεις, με πνεύμα μετάνοιας, βιώνουν την εσωτερική τους νεκρανάσταση που φαίνεται στη χαρά, στην ειρήνη και στη χάρη που υπάρχει στην καρδιά και στο πρόσωπό τους.

Αλήθεια, αν βλέπαμε ότι όσοι κοινωνούν παίρνουν τον κορωνοϊό και πεθαίνουν, θα κοινωνούσαμε;

Όπως τον καιρό των διωγμών δεν γίνονταν όλοι οι χριστιανοί μάρτυρες, αλλά υπήρχαν και αυτοί που δειλίαζαν και αρνούσαν το Χριστό, οι λεγόμενοι «πεπτωκότες», έτσι και σήμερα. Άλλοι θα μένουν αφοσιωμένοι στη σχέση τους με τον Κύριο και Θεό τους, με όποιο κόστος και να έχει, κι άλλοι θα Τον αρνούνται

στηριζόμενοι στη «λογική και τη σύνεση». Το θέμα δεν είναι τι θα κάνουν όσοι δεν εκκλησιάζονται ή όσοι δεν κοινωνούν παρά από συνήθεια καναδυό φορές το χρόνο. Το θέμα είναι τι θα κάνουμε, μπροστά στο σύγχρονο πειρασμό, εμείς που λεγόμαστε «άνθρωποι της Εκκλησίας» και λέμε ότι πιστεύουμε και ομολογούμε...

Αλήθεια, «τι θα γίνει, φίλε μου, με μας;»...

isagiasriadoss.com

<http://bit.ly/39QSZKB>